

ligt for og tale højtideligt om Forsvars-sagen. Saadan en Regering er det, det ærede Medlem har set hen til gennem mange og lange Aar, og jeg priser ham lykkelig, fordi han nu i sin Alderdom virkelig har den Glæde at se sine Idealer realiserede. Jeg er en ung Mand og har andre Idealer, men jeg ønsker naturligvis ogsaa, at jeg, naar jeg en Gang bliver saa gammel som det ærede Medlem for Hillerød, hvis jeg nogen Sinde bliver det, kan se mine Idealer realiserede. Derfor priser jeg det ærede Medlem lykkelig. Men selv kan jeg jo ikke være saa tilfreds med det offentlige Livs Foreteelser, selv om jeg kan have gode og blide Følelser for det ærede Medlem for Hillerød. Og især er jeg betænkelig i dette Øjeblik ved, at jeg ikke kan faa nogen klar Erklæring om, hvorvidt det staa fast, at den højtærede Krigsminister ikke vil benytte denne Anmærkning til at overføre en eneste Øre til nogen som helst Art af Anvendelse ude i Fæstningen. Og jeg har hidtil ikke faaet noget som helst Svar paa, hvorvidt de Kanoner, som ere blevne erstattede ved ny Kanoner ved Kanonbevillingen paa de 5 Mill. Kr., virkelig vedblivende som hidtil skulle forblive ubenyttede, i alt Fald under ordinære og fredelige Tilstande her i Landet.

Ordføreren (Anders Nielsen): Jeg forstaa ikke, hvad Feltkanonerne vedkomme Diskussionen her og skal derfor ikke komme ind paa dette Spørgsmaal. Men der er rettet et Spørgsmaal til mig, nemlig, om Finansudvalgets Formand til Efteraaret vil være med til at fremme Spørgsmaal til Ministeriet om, hvorledes den Række Bevillinger, som Anmærkningen omspænder, er bleven administreret. Jeg antydede i Gaar, at det havde vi fuldkommen Adgang til. Jeg føjede til: Naar vi ikke spørge for tidlig, selvfølgelig — nemlig naar vi ikke spørge, før vi kunne faa Besked. Naar det Tidspunkt er kommet, da vi kunne faa Besked — ja jeg maa tilstaa jeg ved det ikke, jeg erkender min Uvidenhed. Men det ærede Medlem er jo lige saa uvidende. Jeg ved ikke nu, naar man kan faa den ønskede Besked, og jeg giver ikke Løfter paa Fremtiden, jeg ved jo ikke, om jeg kommer i Finansudvalget til næste Aar, og, hvis jeg kommer der, om jeg bliver Formand. Men det er en Selvfølge, at for saa vidt det ærede Medlem og jeg til Efteraaret komme til at sidde der sammen, kunne vi rette Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, naar Tiden er

moden til at spørge, og da faa vi afgjort sikkert ogsaa Svaret.

Saa er der dette Spørgsmaal om Anvendelsen af Pengene til Landbefæstningen paa en saadan Maade, som maatte være i Strid med, hvad man her i Tinget maatte ønske eller gaa ud fra som selvfølgelig. Derom har jeg ikke spurgt den højtærede Forsvarsminister. Da jeg ikke nærer Tvivl om, hvorledes han vil forholde sig, spørger jeg ikke. Jeg ved, at der i saa Henseende ikke sker andet, end hvad vi herfra forudsætte som selvfølgelig. Det er det ærede Medlem, der nærer denne Tvivl, og som rejser dette Spørgsmaal, men da Bsvarelsen ikke vil være afgørende for det ærede Medlems Afstemning — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem under ingen Omstændigheder vil stemme for Anmærkningen —, vil Forsvarsministeren formodentlig ikke yderligere svare derpaa, dog det vil jeg lade ham om. Det ærede Medlem bruger stadig den Vending, at den højtærede Minister kan anvende paa den og den Maade en Del af de Penge, der spares paa enkelte Konti, indenfor den Kreds af Konti, her er Tale om. Men den højtærede Forsvarsminister skal jo holde sig til Kredsen af Konti og Underkonti og kan ikke anvende Pengene paa anden Maade end den, som er i Overensstemmelse med de Forudsætninger, under hvilke baade Konti og Underkonti ere givne.

Zahle: Den ærede Ordfører ved ikke, om han til Efteraaret bliver Medlem af Finansudvalget. Ja, det kan jo være, vi faa Valg til Sommer eller maaske allerede i Foraaret, det er ikke godt at vide, hvordan det gaar, men hvis den ærede Ordfører er Formand for Finansudvalget til Efteraaret, vil den ærede Formand da gaa med til, at der allerede i Begyndelsen af November Maaned afsendes til Ministeriet en Skrivelse, som lyder saaledes: „Herved anmode vi den højtærede Minister om at holde Finansudvalget à jour med den Anvendelse, som han gør af Anmærkningen?“ Vil den ærede Ordfører det, faa vi vel Svar, saa snart der kan foreligge Svar.

Ordføreren (Anders Nielsen): Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han opsætter til koncipere denne Spørgekrivelse, indtil Tiden er kommen, da den skal afsendes.

Alfred Christensen: Jeg har til en vis Grad glædet mig til den Diskussion, der nu har fundet Sted her i Tinget, idet